

Con có yêu mến Thầy không?

Cuộc đời Phêrô có nhiều sôi nổi. Có thể chia đời ông ra làm hai giai đoạn. Cuộc đời phần một, từ khi theo Thầy ở biển hồ Galilê đến lúc chối Thầy. Phần hai, từ khi theo Thầy ở biển hồ Tibêria cho đến cuối đời chết ở Rôma.

Trong cuộc đời phần một của ông, Phêrô đi từ lỗi lầm này sang lỗi lầm khác. Cuối đời của Chúa, Chúa đã bị ông từ chối thê thảm (Mc 14, 66-72).

Gom nhặt những đoạn phúc âm nói về Phêrô, ta thấy mảnh đời của ông có nét chân dung thế này: Là tông đồ bị Chúa mắng nhiều nhất.

Mắng lần đầu tiên: Quân yếu tin (Mt 14, 31)

Lần thứ hai: Ngu tối (Mt 15, 16)

Lần thứ ba: Satan (Mc 8, 33)

Chúa chỉ khen có một lần khi Phêrô tuyên xưng: Thầy là Đức Kitô Con Thiên Chúa “Này anh Simon, con ông Gioana, anh có phúc vì không phải phàm nhân mạc khải cho anh điều ấy nhưng là Cha của Thầy” (Mt 16:16-17).

Khi Chúa bị bắt, bị kết án, Phêrô đã chối Thầy ba lần. Phêrô chối Chúa vì quá yếu đuối chứ không phải vì không yêu Thầy. Trước cái chết, Phêrô rùng mình chối bỏ, tìm đường chạy trốn. Thế nhưng trước yếu đuối ấy, Phêrô đã khóc lóc nhớ lại lời Chúa nói về thân phận mình, ông đã oà khóc nức nở như một đứa bé với dòng lệ sám hối. Chúa đã nhìn ông bằng ánh mắt thứ tha trù mến. Đời ông là giằng co giữa yếu đuối và dũng mãnh, giữa trọn vẹn và dang dở, giữa xa và gần, giữa trời và đất. Trái tim ông có u tối đi tìm ánh sáng, có nỗi tiếc đi tìm lý tưởng. Đời ông có tự tin gặp

vấp ngã, có phần đấu gập thất bại. Trong sự vấp ngã yếu đuối cuộc đời phần một của người môn đệ này vẫn luôn có một tâm hồn chân thành.

Phần hai cuộc đời Thánh Phêrô là một thiên anh hùng ca. Thiên anh hùng ca bắt đầu từ trang Tin mừng Chúa Nhật hôm nay. Câu chuyện kể về một đêm đen mờ mịt của biển hồ Tibêria. Chúa Phục Sinh đã đưa đời ông từ đêm đen mờ mịt ấy đi về một cõi trời phiêu bạt mịt mù sương gió cho Nước Trời.

Sứ mạng theo Đức Kitô khởi đầu từ đây. Bảy anh em ra đi đánh cá, vất vả cả đêm mà không được gì. Đức Giêsu Phục sinh đến với họ ban cho họ mẻ cá lạ lùng.

Sau mẻ cá, Đấng Phục sinh đã hỏi ông: Phêrô, con có yêu mến Thầy không? Phêrô đáp: Thưa Thầy, Thầy biết rõ mọi sự, Thầy biết con yêu mến Thầy. Chúa hỏi ba lần. Phêrô xác định cả ba lần lòng yêu mến Thầy, càng về cuối càng cương quyết hơn. Ba lần chối Chúa đi từ chối nhẹ đến nặng thì hôm nay Phêrô ba lần xác định tình yêu từ nông đến sâu. Ba lời xác định ấy là bình minh rửa tội quá khứ. Chúa trao đàn chiên cho Phêrô: con hãy chăm sóc đoàn chiên của Thầy. Rồi Chúa nói với ông rằng: Thầy bảo cho anh biết lúc còn trẻ anh tự thất lưng lấy và đi đâu tùy ý. Nhưng khi về già, anh phải giang tay ra cho người khác thất lưng và dẫn tới nơi anh chẳng muốn. Phúc âm Gioan cắt nghĩa rõ con đường này là: Người nói như vậy có ý ám chỉ ông phải chết cách nào. Thế rồi Chúa bảo ông: Hãy theo Thầy. Chỉ chờ đợi lời mời gọi này, Phêrô lập tức lên đường thực thi sứ mạng Thầy trao. Từ đây “trên tảng đá này, Thầy xây Giáo hội của Thầy, cửa hoả ngục sẽ không thắng được.” Từ đây, những trang sử vẻ vang của giáo hội sơ khai được viết nên bởi vị Tông đồ có lòng yêu mến Chúa thiết tha.

Ba lần được hỏi và thưa về tình yêu của Phêrô đối với Thầy Giêsu cũng là ba lần Phêrô được giao phó việc chăm sóc đoàn chiên. Đó là vai trò mục tử của Phêrô. Bằng tất cả trải nghiệm về đức ái mục tử theo gương Mục

Tử Tối Cao, Phêrô đã dạy cho các mục tử trong giáo hội tinh thần: “Anh em hãy chần dặt đoàn chiên mà Thiên Chúa đã giao phó cho anh em: Lo lắng cho họ không phải vì miễn cưỡng nhưng hoàn toàn tự nguyện như Thiên Chúa muốn, không phải vì ham hố lợi lộc thấp hèn, nhưng vì lòng nhiệt thành tận tụy. Đừng lấy quyền mà thống trị những người Thiên Chúa đã giao phó cho anh em, nhưng hãy nêu gương sáng cho đoàn chiên. Như thế khi Vị Mục Tử Tối Cao xuất hiện, anh em sẽ được lãnh triều thiên vinh hiển không bao giờ hư nát.” (1Pr 5:2-4).

Phêrô trở thành một người lãnh đạo tốt. Người lãnh đạo tốt là người biết tự cảnh giác về sự yếu đuối của mình. Kinh nghiệm sa ngã đã giúp Phêrô thoát khỏi tính tự phụ và tin tưởng mù quáng vào khả năng của mình, đồng thời giúp ông thông cảm với yếu đuối của người khác. Như thế Phêrô còn học biết một sự thật tuyệt vời về Chúa Giêsu. Ông học được rằng mặc dù ông đã chối Ngài nhưng Ngài vẫn yêu thương ông. Chính tình thương của Ngài đã mang ông trở về cuộc sống. Cái cảm nghiệm được yêu thương trong chính sự yếu đuối và tội lỗi của mình đúng là một cảm nghiệm sùng sốt. Được yêu trong cái tốt của mình là chuyện bình thường. Được yêu ngay trong cái xấu của mình, đó mới là sùng sốt. Chính đó là ân sủng.

Ân sủng của Chúa đối với Thánh Phêrô là tình yêu cứu độ.

Cuộc đời Phêrô đầy lỗi lầm nhưng ông được Chúa yêu thương, chọn lựa một cách đặc biệt. Sao Chúa không trao Giáo hội cho một Tông đồ trí thức, có tài lãnh đạo, có tài hoạch định? Chúa không đòi hỏi nơi Phêrô sự tài năng, thông thái, khôn ngoan mà chỉ đòi hỏi lòng mến Chúa. Sau ba lần hỏi “con có yêu mến Thầy không.” Sau ba lần Phêrô xác định tình yêu ấy, Chúa trao Giáo hội cho ngài.

Yêu mến chính là điều kiện nền tảng để có thể chu toàn sứ mệnh mà Chúa trao phó. Không có lòng yêu mến, công việc của người mục tử hay tín hữu dù thành công cũng chỉ là điểm tô, đánh bóng cho cá nhân mình.

Tại sao khi yêu, người ta thích tặng quà cho nhau? Thích chờ nhau đi chơi? Thích lặn lội mưa nắng đến tìm nhau? Nếu không yêu thì đem số tiền dành dụm để mua một món đồ đưa cho người khác thì quả là dại! Nếu không yêu thì gò lưng đạp xe chở người ta đi chơi thì quả là ngu! Nếu không yêu mà lặn lội mưa nắng đi tìm người ta thì quả là khờ! Phải không? Nhưng khi đã yêu thì tất cả đều đổi khác: Tặng quà là một niềm vui, được chở người ta là một niềm vui sướng, lặn lội mưa nắng tìm đến nhau là bằng chứng của cả một tấm lòng thiết tha! Cho nên thánh Augustinô đã nói rất đúng: Khi đã yêu thì không còn biết cực nhọc.

Đối với Chúa cũng thế. Nếu ta không yêu mến Chúa hay yêu mến quá ít thì cầu nguyện là việc chán ngán, đến nhà thờ là một gánh nặng, vắc thánh giá là một cực hình. Còn nếu ta yêu Chúa nhiều thì ta thích cầu nguyện, ta thấy hạnh phúc khi đến nhà thờ. Cho nên muốn sống đạo tốt thì cần thiết phải có lòng yêu mến Chúa. Yêu mến Chúa nhiều thì hằng say sống đạo tích cực, yêu mến Chúa ít thì ít hăng hái tích cực hơn, và nếu không yêu mến Chúa thì đạo trở thành gánh nặng, làm những bổn phận trong đạo không khác nào con trâu kéo cày.

Tình yêu Giêsu có sức mạnh cảm hóa con người và đối với bất cứ ai nếu họ biết đặt niềm tin nơi Ngài. Tình yêu Giêsu sẽ mở ra tương lai cho tội nhân, khép lại quá khứ để họ trở thành thánh nhân. Tình yêu Giêsu, một khi ta đã yêu Ngài thật sự, ta sẽ không còn hững hờ nữa mà dấn thân trọn vẹn cả cuộc đời cho tình yêu Giêsu.

Chúa hỏi Phêrô: Con có yêu mến Thầy không? **Đó cũng là câu hỏi mỗi ngày Chúa hỏi tôi: Con có yêu mến Thầy không?**

Lm. Giuse Nguyễn Hữu An